

C-255/23. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. április 19.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Ekonomisko lietu tiesa (Lettország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. március 28.

A büntetőeljárás alá vont személyek:

A

B

C

D

F

E

G

SIA AVVA

SIA Liftu alianse

[omissis]

HATÁROZAT

Riga, 2023. március 28.

Az Ekonomisko lietu tiesa (gazdasági bíróság, Lettország),

[omissis] bíró által,

[omissis], [omissis] ügyész, [omissis], védőügyvédek és a vádlottak /A/, /B/, /C/, /D/ részvételével,

nyilvános ülésen megvizsgálta az Európai Unió Bíróságához történő előzetes döntéshozatalra utalás iránt a [omissis] védőügyvéd által előterjesztett kérelmet.

A tényállás

- 1 Az Ekonomisko lietu tiesa (gazdasági bíróság) előtt büntetőeljárás van folyamatban /A/ ellen, akit nagy értékre elkövetett csalással [omissis] és nagy értékre elkövetett pénzmosással vádolnak; /B/ ellen, akit súlyos következményekkel járó hivatali visszaéléssel [omissis], és nagy értékre elkövetett csalás büntetvényében való bűnrészességgel [omissis] vádolnak; /C/ ellen, akit súlyos következményekkel járó hivatali visszaéléssel [omissis], és nagy értékre elkövetett csalás büntetvényében való bűnrészességgel [omissis] vádolnak; /D/ ellen, akit nagy értékre elkövetett csalás büntetvényében való bűnrészességgel [omissis] vádolnak; /E/ és /F/ ellen, akiket nagy értékre elkövetett pénzmosással [omissis] vádolnak, valamint /G/ ellen, akit nagy értékre elkövetett pénzmosás büntetvényében való bűnrészességgel [omissis] vádolnak. Az említett büntetőeljárás keretében az *AVVA korlátolt felelősségű társasággal és a Liftu alianse korlátolt felelősségű társasággal* szemben kényszerítő intézkedések foganatosítása iránti eljárás indult.

Egyik vádlottal szemben sem alkalmaztak szabadságelvonással járó intézkedést.

- 2 A 2022. szeptember 22-i tárgyaláson az ügyész kifogást emelt az ellen, hogy /E/, Litvániában lakóhellyel rendelkező, litván állampolgárságú vádlott távolról, videokonferencia segítségével vegyen részt a tárgyalásokon. Az ügyész a kifogását a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa, Lettország) büntető kollégiumának bírói közgyűlése által 2021. november 4-én kiadott jogszabályi pontosításra alapozta.

2022. október 16-án – ezen ügy bírósági eljárási szakaszában – az egyik védőügyvéd arra irányuló kérelmet nyújtott be, hogy terjesszenek a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról szóló [2014. április 3-i európai parlamenti és tanácsi] 2014/41/EU irányelv rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó kérdéseket az Európai Unió Bírósága elé /E/-nek a büntetőeljárás lefolytatásában távoli, technikai eszközökkel történő részvételhez való jogával kapcsolatban.

Az ügyész kezdetben úgy nyilatkozott, hogy a kérelem megalapozatlan, és azt el kell utasítani, a 2023. január 26-i tárgyaláson azonban nem emelt kifogást az említett kérelem ellen, feltéve, hogy az ilyen kérelem teljesítése nem akadályozza a büntetőeljárás lefolytatását.

Indokolás

- 3 Tekintettel az ügy ténybeli hátterére, a jelen bíróság arra a következtetésre jutott, hogy indokolt a 2014/41 irányelv rendelkezéseinek értelmezésére irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet benyújtani az Európai Unió Bíróságához.
- 4 A Kriminālprocesa likums (a büntetőeljárásról szóló törvény) 140. cikke tartalmazza a technikai eszközök eljárási cselekmények lefolytatása során történő alkalmazására vonatkozó szabályokat. Egy 2020. június 11-i módosítással a büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikke (amelynek címe „*Eljárási cselekmények technikai eszközök felhasználásával történő lefolytatása*”) kiegészült a 7.¹ bekezdéssel, amely kiterjeszti az eljárásért felelős személy arra vonatkozó lehetőségeit, hogy az eljárási cselekményeket távolról, technikai eszközök felhasználásával folytassa le olyan esetekben, amikor lehetséges a személyek személyazonosságának megállapítása. E módosítást megelőzően a technikai eszközök büntetőeljárásban való alkalmazása bonyolult volt, mivel az eljárási cselekmény helyszínén is ki kellett jelölni a cselekmény lefolytatását biztosító felhatalmazott személyt.

A büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikke:

Eljárási cselekmények technikai eszközök felhasználásával történő lefolytatása

(1) *Az eljárásért felelős személy az eljárási cselekményt technikai eszközök (telefonkonferencia, videokonferencia) felhasználásával is lefolytathatja, ha a büntetőeljárás érdekei ezt megkívánják.*

(2) *A technikai eszközök felhasználásával lefolytatott eljárási cselekmény során biztosítani kell, hogy az eljárásért felelős személy és az eljárási cselekményen részt vevő, különböző helyeken vagy épületekben tartózkodó személyek telefonkonferencia során hallják, videokonferencia során pedig hallják és lássák egymást.*

(2¹) *Az e cikk (2) bekezdésében említett esetben az eljárásért felelős személy felhatalmaz egy személyt, vagy megbízza az eljárási cselekmény lefolytatásának második helyszínén található intézmény vezetőjét, hogy hatalmazzon fel egy személyt arra, hogy az biztosítsa az eljárási cselekmény e személy tartózkodási helyén történő lefolytatását (a továbbiakban: felhatalmazott személy).*

[...]

(5) *A felhatalmazott személy ellenőrzi és igazolja az eljárási cselekményen részt vevő azon személyek személyazonosságát, akik nem ugyanazon a helyen tartózkodnak, mint az eljárásért felelős személy.*

[...]

(7) *A felhatalmazott személy igazolást állít ki, amely tartalmazza az eljárási cselekmény helyszínét, dátumát és időpontját, az eljárási cselekmény helyszínén jelen lévő valamennyi személy beosztását, családi és utónevét, azonosító adatait és*

lakcímét, valamint az e személyeknek adott figyelmeztetést, amennyiben a jogszabály vonatkozó kötelezettségeik megszegésének esetére felelősséget állapít meg. A figyelmeztetést a figyelmeztetett személyeknek alá kell írniuk. Az igazolásban fel kell tüntetni az eljárási cselekmény során bekövetkezett megszakításokat és az ilyen cselekmény befejezésének időpontját is. Az igazolást az eljárási cselekmény helyszínén jelen lévő valamennyi személynek alá kell írnia, és azt az eljárási cselekmény jegyzőkönyvébe való felvétel céljából továbbítani kell az eljárásért felelős személynek.

(7¹) Az e cikk (2¹), (5) és (7) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásától el lehet tekinteni, ha az eljárásért felelős személynek lehetősége van arra, hogy technikai eszközök útján megállapítsa a más helyeken vagy épületekben tartózkodó személyek személyazonosságát. Az eljárás felderítési szakaszát megelőzően az eljárási cselekményeket e törvény 143. cikkének rendelkezései szerint kell rögzíteni.

[...]

A büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikkének 7.¹ bekezdéssel való kiegészítésével az volt a jogalkotó célja, hogy ösztönözze a technikai eszközök büntetőeljárásban történő alkalmazását, ezáltal gyorsítsa és egyszerűsítse az említett eljárások lefolytatását, különösen olyan esetekben, amikor a büntetőeljárásban részt vevő felek különböző városokban vagy országokban tartózkodnak (a vonatkozó törvényjavaslat indokolása megtalálható a következő internetcímen:

<https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS13.nsf/0/629D424279F5BF0DC225856D004A9975?OpenDocument>).

- 5 A Likums „Par tiesu varu” (a bíróságokról szóló törvény) 49.¹ cikke előírja, hogy az egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) – mint testület – valamelyik kollégiumának bírói közgyűlése megvitatja a jogszabályok értelmezésének aktuális kérdéseit. A Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) bírói közgyűlésének a jogszabályok értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos kérdésekről alkotott véleményét határozat formájában kell közzétennie.

2021. november 4-én a büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikkének 7.¹ bekezdésére vonatkozó értelmezési kérdés megvitatása alkalmával a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése a következő értelmezést adta ki: először is, általános elvként a Lett Köztársaság joghatósága – figyelembe véve a büntetőeljárásról szóló törvénynek az e törvény 3. cikkében rögzített területi hatályát – az ország területére korlátozódik. A más állam területén található bizonyítékok gyűjtése a büntetőeljárásról szóló törvény C. részében, a „Büntetőügyekben folytatott nemzetközi együttműködés” cím alatt meghatározott eljárásnak megfelelően végezhető; másodsor, a büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikkének 7.¹ bekezdésében foglalt eljárás csak akkor

alkalmazható, ha az eljárási cselekmény lefolytatására a Lett Köztársaság joghatósága alatt kerül sor.

Határozatának indokolásában a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése a büntetőeljárásról szóló törvénybe átültetett 2014/41 irányelv rendelkezéseire, valamint a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény második kiegészítő jegyzőkönyve 9. cikkének (amelynek címe „Videokonferencia útján történő meghallgatás”) (1) bekezdésére hivatkozott.

A Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése rámutatott, hogy a 2014/41 irányelv célja a tagállamok közötti egyszerűsített és gyors együttműködés garantálása azáltal, hogy biztosítja a tagállamok igazságügyi hatóságai által hozott határozatok kölcsönös elismerését a határokon átnyúló vonatkozású büntetőügyekben történő bizonyításfelvétel során.

A 2014/41 irányelv (2), (6) és (19) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az európai nyomozási határozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 82. cikkének (1) bekezdésében foglalt, büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéshez kapcsolódó eszköz, amely a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul. A 2014/41 irányelvben előírt együttműködési eszköz alkalmazásának elsődleges feltétele, hogy a bizonyítékok egy másik tagállamban legyenek találhatóak.

A 2014/41 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint az európai nyomozási határozat olyan bírósági határozat, amelyet valamely tagállam (a kibocsátó állam) igazságügyi hatósága ad ki vagy érvényesít abból a célból, hogy egy másik tagállamban (a végrehajtó állam) egy vagy több konkrét nyomozási cselekményt végezzenek el az említett irányelvvel összhangban folytatott bizonyítékszerzés céljából. Ugyanezen cikk (3) bekezdése értelmében az európai nyomozási határozat kibocsátását kérheti valamely gyanúsított vagy vádlott személy, vagy a nevében eljáró ügyvéd a nemzeti büntetőjogi eljárással összhangban az alkalmazandó védelmi jogok keretében.

A 2014/41 irányelv 9. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy az európai nyomozási határozat végrehajtása során a kibocsátó államnak a végrehajtó államban jelen lévő hatóságait köti a végrehajtó állam joga. E hatóságok nem rendelkeznek semmiféle bűnüldözési hatáskörrel a végrehajtó állam területén, kivéve, ha az ilyen hatásköröknek a végrehajtó állam területén való gyakorlása összhangban van a végrehajtó állam jogával, és nem lépi túl a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság közötti megállapodás szerinti mértéket.

A 2014/41/EK irányelv szerint a kibocsátó állam hatóságai – különleges eseteket kivéve – nem rendelkeznek bűnüldözési, azaz bírósági hatáskörrel a végrehajtó állam területén. Az európai nyomozási határozat az egyik olyan eljárási eszköz, amellyel a kibocsátó hatóság és a végrehajtó hatóság megállapodhat a végrehajtó állam területén végzett bizonyítékgyűjtésben. Ennek megfelelően a

büntetőeljárásról szóló törvény egy másik tagállamban történő alkalmazásáról Lettországnak és az adott tagállamnak európai nyomozási határozat útján kell megállapodnia.

A 2014/41 irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint, ha a végrehajtó állam területén tartózkodó személyt a kibocsátó állam illetékes hatóságai tanúként vagy szakértőként kívánják meghallgatni, akkor a kibocsátó hatóság európai nyomozási határozatot bocsáthat ki annak érdekében, hogy a tanút vagy szakértőt videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével hallgassák meg, a (5)–(7) bekezdésben előírtaknak megfelelően. Ez a bekezdés hangsúlyozza továbbá, hogy a kibocsátó hatóság az európai nyomozási határozatot a gyanúsított vagy vádlott videokonferencia vagy egyéb audiovizuális közvetítőeszköz segítségével való kihallgatása céljára is kibocsáthatja.

A 2014/41 irányelv a 2017. április 26-án hatályba lépett módosításokkal került átültetésre a büntetőeljárásról szóló törvénybe. A 2014/41 irányelv átültetésével a büntetőeljárásról szóló törvény kiegészült az „Európai nyomozási határozat elfogadása és a végrehajtásához szükséges továbbítás” című 83.¹ fejezettel, amelybe a 887.³ cikk tartozik:

887.³ cikk. Európai nyomozási határozat elfogadása a büntetőeljárás lefolytatása során

(1) Ha a büntetőeljárás során valamely eljárási cselekmény lefolytatására az Európai Unió egy másik tagállamának területén van szükség, a bíróság – miután megvizsgálta ezen eljárási cselekmény szükségességét és arányosságát a vizsgált bűncselekmény vonatkozásában – egy külön formanyomtatvány kitöltésével európai nyomozási határozatot hoz. Az európai nyomozási határozat kitöltése előtt a bíróság köteles megtenni minden olyan intézkedést, amelyre akkor lenne szükség, ha az eljárási cselekményt a jelen törvény értelmében Lettországnak folytatnák le. Az európai nyomozási határozat elfogadásakor a bíróság igazolja, hogy az általa az Európai Unió tagállamától kért nyomozási vagy eljárási cselekmények összhangban vannak e törvény követelményeivel.

[...]

A Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése arra a következtetésre jutott, hogy a büntetőeljárásról szóló törvénynek a 2014/41 irányelvet átültető rendelkezései a külföldi eljárási cselekmény lefolytatására vonatkozó eljárás vonatkozásában – szemben azzal, amit a büntetőeljárásról szóló törvény 140. cikke általános jogszabályként meghatároz – speciális rendelkezéseknek tekintendők.

- 6 A jelen bíróság megállapítja, hogy az az értelmezés, amelyet a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése adott a büntetőeljárásról szóló törvénynek a 7.¹ bekezdést is tartalmazó változata 140. cikkével kapcsolatban, rávilágít arra, hogy amennyiben az eljárás valamely résztvevője nem Lettország joghatósága alatt áll, a technikai eszközök bármely

eljárási cselekmény lefolytatása érdekében történő alkalmazása csak európai nyomozási határozat vagy az igazságügyi együttműködés valamely más eszközének igénybevételevel lehetséges. Ez az értelmezés lényegében azt jelenti, hogy egy vádlott akkor sem lehet résztvevő távolról, egy másik országból, technikai eszközök felhasználásával, ha vádlotti minőségében passzívan részt vesz a büntetőeljárás lefolytatásában: hallgatóként van jelen a tárgyalásokon, véleményt nyilvánít a büntetőeljárás lefolytatása során eldöntendő eljárási kérdésekben, vagy eljárási kérelmeket nyújt be.

A jelen bíróság egyetért a védőügyvéd kérelmében kifejtett azon érveléssel, miszerint a 2014/41 irányelv 1. cikke értelmében az európai nyomozási határozat kibocsátásának célja a bizonyítékok megszerzése, nem pedig egy másik joghatóság alá tartozó személy részvételének biztosítása egy olyan bírósági eljárásban, amelyben ugyanezt a másik országban lakóhellyel rendelkező személyt nem vádlottként hallgatják meg. Az európai nyomozási határozat kibocsátásának szükségessége csak arra a cselekményre vonatkozik, amelynek során a másik országban tartózkodó vádlott tanúvallomást tesz a tárgyaláson, feltéve, hogy az ilyen cselekmény a 2014/41 irányelv értelmében vett bizonyításfelvételnek minősül.

Az ügyész a valamennyi vádlottal szembeni vádakot összesen 98 személy vallomására alapozta. A szóban forgó ügy írásos bizonyítási anyagának terjedelme jelenleg eléri a 42 kötetet (kötetenként átlagosan 200–300 oldal). Az ügy elbírálása ennek következtében időben el fog húzódní.

Mivel a vádlott /E/ lakóhelye Litvánia, a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése által adott értelmezés szerint ahhoz, hogy a vádlott technikai eszközök útján távolról részt vehessen az ügy lettországi tárgyalásán, a jelen bíróságnak az európai nyomozási határozat keretében kell kérnie a litván bíróságot arra, hogy hosszabb időre biztosítsa a távoli részvétel lehetőségét. Jóllehet az európai nyomozási határozatot végrehajtó hatóság kérheti az ilyen hosszabb időtartamú jogsegély miatti költségek viselését (a 2014/41 irányelv 21. cikke), a jelen bíróság úgy véli, hogy az európai nyomozási határozatnak a vádlott tárgyalásokon való passzív részvétele biztosítása érdekében történő kibocsátása a 2014/41 irányelv 6. cikke értelmében aránytalan.

/E-t/ nagy értékre elkövetett pénzmosással (különösen súlyos bűncselekmény) vádolják. Annak ellenére, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény 464. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a bíróság a vádlott részvétele nélkül is határozhat valamely ügyben, ha a vádlott ismételten és alapos ok nélkül nem jelenik meg a tárgyaláson, vagy ha az eljárás részvétele nélküli lefolytatása iránti kérelmet nyújtott be a bírósághoz, az ilyen rendelkezés nem alkalmazható a különösen súlyos bűncselekmények miatt indított büntetőügyekre. Ez azt jelenti, hogy az /E/ elleni váddal kapcsolatos bizonyítékok vizsgálata során /E/ részvétele kötelező, még akkor is, ha maga a vádlott nem kíván részt venni a tárgyalásokon. Az /E/ elleni vádhoz kapcsolódó ügy terjedelme, valamint a Senāts (a legfelsőbb bíróság szenátusa) büntető kollégiumának bírói közgyűlése által kiadott értelmezés

lényegében vagy azt jelenti, hogy a vádlottnak rendszeresen és hosszú időn keresztül meg kell jelennie a lettországi bírósági tárgyalásokon, vagy azt, hogy a litván bíróságtól – az európai nyomozási határozat keretében – kérelmezni kell, hogy hosszabb időre biztosítsa a távoli részvétel lehetőségét.

Mivel kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a 2014/41/EK irányelv alkalmazható-e a vádlott olyan tárgyalásokon való részvételére, amelyeken nem tesz vallomást, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján az Európai Unió Bíróságához kell fordulni annak tisztázására, hogy alkalmazható-e a 2014/41/EK irányelv a vádlott olyan tárgyalásokon való részvételére, amelyeken nem tesz vallomást.

- 7 Azon 98 személy tanúvallomásai közül, amelyekre az ügyészség a vádat alapítja, 12 érinti az /E/ ellen pénzmosás miatt emelt vádat. E határozat elfogadásának időpontjáig 11 tanút és 2 szakértőt hallgattak meg (e személyek tanúvallomásai nem érintik az /E/ elleni vádat).

A büntetőeljárásról szóló törvény 464. cikkének (3) bekezdése értelmében a többvádoltas büntetőügyet valamelyik vádlott részvétele nélkül is büntetőeljárás alá lehet vonni, ha a tárgyaláson a többi vádlottal szemben emelt vádat vizsgálják, ha e vádlott részvétele nem szükséges az adott tárgyaláson, és az említett vádlott tájékoztatta a bíróságot arról, hogy nem kíván részt venni a szóban forgó tárgyaláson. Ez azt jelenti, hogy /E/ részvétele nem kötelező azokon a tárgyalásokon, amelyeken olyan tanúkat hallgatnak meg, akiknek vallomásai az ellene felhozott vádakban nem kerülnek felhasználásra. Maga a vádlott nem kíván részt venni az ilyen tanúk meghallgatásán.

A büntetőeljárásról szóló törvény 478. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha egy adott jogvita eldöntéséhez az Európai Unió Bíróságának valamely uniós jogi rendelkezés értelmezésére vagy érvényességére vonatkozó előzetes döntéshozatalára van szükség, a bíróság indokolással ellátott határozat formájában az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a tisztázatlan kérdéseket, és egyúttal felfüggeszti a büntetőeljárás lefolytatását az előzetes döntéshozatali határozat jogerőre emelkedésének időpontjáig.

A jelen bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy a jelen határozat elfogadásának időpontjában még mintegy 60, az /E/ elleni vádat nem érintő tanúvallomást kell megvizsgálni. Ha a jelen bíróság e büntetőeljárás lefolytatásának felfüggesztéséről hozna határozatot, a felfüggesztés jelentősen megnehezítené a szóban forgó eljárás észszerű időn belüli lefolytatását. Következésképpen – legalább az /E/ elleni vád alapjául szolgáló bizonyítékok megvizsgálásáig – az ügyben folyó eljárást folytatni kell.

Rendelkező rész

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke [omissis] értelmében a jelen bíróság

ügy határoz, hogy

előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1) Megenged-e a 2014/41 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése, 6. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése egy olyan tagállami szabályozást, amely európai nyomozási határozat kibocsátása nélkül teszi lehetővé egy másik tagállamban lakóhellyel rendelkező személynek a bírósági eljárás lefolytatásában videokonferencia segítségével, vádlotti minőségben történő részvételét, ha a vádlott meghallgatására – azaz a bizonyításfelvételre – a bírósági eljárás ezen szakaszában nem kerül sor, feltéve, hogy az eljárásért felelős személynek az ügyre vonatkozó bírósági eljárás helye szerinti tagállamban lehetősége van arra, hogy technikai eszközök útján megállapítsa a másik tagállamban tartózkodó személy személyazonosságát, és e személy védelemhez való joga, valamint tolmács segítsége biztosított?

2) Amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre igenlő választ kell adni, a meghallgatandó személy hozzájárulása lehet-e követelménye – illetve önálló vagy kiegészítő előfeltétele – annak, hogy a meghallgatandó személy videokonferencia segítségével részt vehessen az említett bírósági eljárás lefolytatásában, amelyben nem kerül sor bizonyításfelvételre, ha az eljárásért felelős személynek az ügyre vonatkozó bírósági eljárás helye szerinti tagállamban lehetősége van arra, hogy technikai eszközök útján megállapítsa a másik tagállamban tartózkodó személy személyazonosságát, és ha biztosított e személy védelemhez való joga és tolmács segítsége?

A jelen határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

[omissis]

[a bíró aláírása]